

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Městskému soudu v Praze**, se sídlem Praha 2, Spálená 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2019, č. j. 8 A 92/2019-31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 4. 11. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho správní žaloba proti rozhodnutí žalovaného – usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2019, č. j. 15 Co 535/2018, pro nedostatek pravomoci soudu podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).

[2] Stěžovatel v projednávané věci podal u Městského soudu v Praze „*správní žalobu*“ proti rozhodnutí městského soudu vydanému v civilním řízení ve věci žádosti jednoho z účastníků o osvobození od soudních poplatků. Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno jiné, než správní rozhodnutí, tím méně pak rozhodnutí jiného (obecného) soudu [srov. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], s výjimkou případů, kdy soud sám rozhoduje v postavení správního orgánu při výkonu veřejné správy. O takové rozhodnutí však v projednávané věci nejde, a především sám stěžovatel ani netvrdil, že by se o rozhodnutí v oblasti veřejné správy jednalo. Jakkoliv bylo podání stěžovatele učiněné u městského soudu označeno jako „*správní žaloba*“, je zřejmé, že v uvedených souvislostech se dle jejího obsahu o žalobu ve správním soudnictví vůbec nemohlo jednat, a toto podání tudíž ani nebylo „*způsobilé*“ řízení o žalobě zahájit. Bylo proto vhodnější, aby městský soud vyrozuměl o této skutečnosti stěžovatele toliko neformálním přípisem a věc bez dalšího odložil. Rozhodl-li však městský soud z důvodu procesní jistoty o odmítnutí stěžovatelovy „*žaloby*“ usnesením, poskytl mu tím určitý procesní „*nadstandard*“, který nicméně nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[3] Jestliže pak stěžovatel napadl takovéto usnesení kasační stížností, nelze na ni hledět jako na kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (neboť o návrh se v případě jeho „žaloby“ vůbec nejednalo) a nutno ji hodnotit jako nepřípustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[4] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu